

/story

Σπύρος Χατζής...

Σίγουρα είναι μια σπάνια περίπτωση ποδοσφαιριστή αυτή του παλαιμάχου πλέον Σπύρου Χατζή, που για 18 χρόνια φόρεσε την ίδια φανέλα, αυτή των Μπέρις, με μία διακοπή ενός έτους (1986/87) αγωνιζόμενος στο Σιδνεϊ Ολύμπικ με τότε προπονητή τον συγχωρεμένο Εντι Τόμσον και συνεχίζει να αγωνίζεται.

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ...

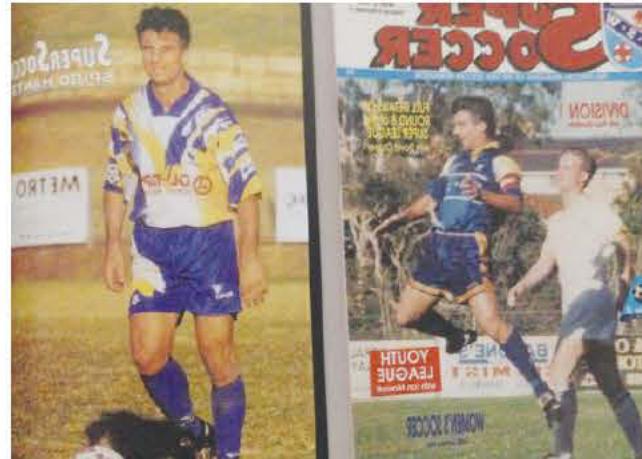
Συνείχει ακάθεκτος και ενώ έχει ήδη περάσει την γραμμή του πεντηκοστού έτους της πλοκίας του, αγωνιζόμενος μαζί με πρώνυμο αντιπάλους και συμπαίκτες, όπως Πατάλης, Καλογεράς, Ποντίδας, Παπουτσής, Τσεκένης, Δούνης, Ζαμπετάκης, Καθόλος, Ζηρας, Λαρδής, Παλαπάνης, και τόσα ακόμη γεροντοπαλικάρα που παρά τα περασμένα «ήντα» τους συνεχίζουν να κλωτσάνε το τόπο.

Ο αειθαλής αριστοκράτης με ρεκόρ συμμετοχών στα ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα της NNO ήταν γνωστός για το «ξερό» αριστερό του πόδι, που.. μαρμάρων τους αντίπαλους τερματοφύλακες ακόμη και από το κέντρο του γηπέδου. Δύσκολα μπορούσαν οι τερματοφύλακες να αποσβήσουν, το «μοιραίο», όταν ο Σπύρος «έβρισκε όπως ήθελε» το τόπο με το καλό αριστερό του πόδι, εν κινήσει ή σε στημένο χτύπημα. «Έχω σπάσει δάχτυλα αρκετών τερματοφύλακων που προσπάθησαν να σταματήσουν την μπάλα σε κάποιο δυνατό σημείο προς την εστία τους» παρατηρεί ο Σπύρος Χατζής που «πέσαμε επάνω» του εντελώς τυχαία, επισκεπτόμενοι το κατάστημα πλεκτρικών συσκευών Bing Lee στο Marrickville. Εκεί που όπως μας είπε ο ίδιος εδώ και έναν μίνια το διευθύνει σαν μάνατζερ και.. δεν άργησε να γίνει το κακό. Για να δούμε και να παζαρέψουμε κάποιες πλεκτρικές συσκευές πήγαμε στο κατάστημα της γνωστής αλυσίδας, συνέντευξη μας κάθισε και ίδιού φύλου αναγνώστες το αποτέλεσμα του «τερπνού και ωφέλιμου» που μας προέκυψε...

«Είμαι ενθουσιασμένος με την άνοδο του ποδοσφαίρου στην Αυστραλία, κάτι που φαινόταν ότι θα γίνει από την εποχή που αγωνιζόμενοι στους Μπέρις. Σίγουρα το ποδοσφαίρο δεν ήταν δυνατόν να κρατηθεί περισσότερο από την Αυστραλία, έστω κι αν το πολεμούσαν και το πολεμούν, ΜΜΕ, κρίκετ, ράγκμπι και τόσοι άλλοι που είχαν καταλάβει και έχουν εμπεδώσει πλέον ότι αυτό το σπορ θα γίνει μια μέρα πρώτη στην χώρα αυτή, όση προσπάθεια και να καταβάλουν εχθροί και ανταγωνιστές του»

«Μεγάλη επιτυχία και καταξίωση είναι σίγουρα για το ποδόσφαιρο στην Αυστραλία που τα τελευταία χρόνια έρχονται οι καλύτερες ομάδες από όλο τον κόσμο και δίδουν φιλικά παιχνίδια δημιουργώντας ρεκόρ προσέλευσης, με αριθμούς που κανένα άλλο σπορ δεν μπορεί να πλησιάσει»

«Πιστεύω ότι γίνεται καλή προσπάθεια όσο αφορά τις ποδοσφαιρικές ακαδημίες και όσα συμβαίνουν και δημιουργούνται έτσι ώστε οι νεαροί εκκολαπτόμενοι ποδοσφαιριστές να μάθουν σωστό ποδόσφαιρο. Εδώ όμως δεν χρειάζεται μόνο η προσπάθεια των ομοσπονδιών και των συλλόγων για να πάρει τον σωστό δρόμο ένας νεαρός αθλητής, αλλά και αυτή των γονέων και κηδεμόνων του. Αυτοί θα πρέπει να του μάθουν να ξέρει να κερδίζει και να κάνει, την ευγενή άμυνα, την καλή συμπεριφορά. Οι γονείς και το οικείο σίγουρα παίζουν μεγάλο ρόλο στην

καριέρα των ποδοσφαιριστών»

«Την εποχή που αγωνιζόμουν εγώ, την εποχή του Bintς Eσταβίλιο αν θυμάστε, που πρέπει να θυμάστε γιατί αυτός ο ποδοσφαιριστής ήταν σταθμός στο ποδόσφαιρο της Αυστραλίας, αυτός που έδωσε άλλο χρώμα στο υπέρ το δέον δυνατό τότε ποδόσφαιρο με την τεχνική του κατάρτιση, βγήκαν αρκετοί εξαιρετικοί ποδοσφαιριστές με μεγάλες τεχνικές ικανότητες. Τώρα οι ποδοσφαιριστές με τεχνική κατάρτιση μετρώνται στο ένα χέρι και είναι ευχή για την παροικία μας που Παναγιώτης Nikas, Χρήστος Τομαράς και παλαιότερα ο Αντώνης Δουμάνης ανήκουν στην κατηγορία των ποδοσφαιριστών μεγάλων τεχνικών ικανότητων. Ποδοσφαιριστές που είναι ελάχιστοι ακόμη και στο A-Λιγκ»

«Το ανώτερο ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα της NNO αλλά και τα κατώτερα πρωταθλήματα έχουν πολλές καλές και ποιοτικές ομάδες, καλούς προπονητές, γρήγορους και δυνατούς ποδοσφαιριστές αλλά ελάχιστους τεχνίτες»

«Είναι καλό που υπάρχει ακόμη το Σιδνεϊ Ολύμπικ, μια

ομάδα που από παλιά ήθελαν να αγωνιστούν όλα τα Ελληνόπουλα. Όνειρο zωής ήταν για μας τότε να φορέσουμε την φανέλα του συλλόγου που ήταν τόσο κοντά στον Ελληνισμό και προσέφερε τόσο πολλά»

«Πόσο καλό θα ήταν όλοι οι ποδοσφαιριστές του Σιδνεϊ Ολύμπικ να ήταν Ελληνικής καταγωγής. Έχουμε πολλά δικά μας αξιόλογα παιδιά, που μπορούν άνετα να επανδρώσουν το μισό Πρέμιερ Λιγκ 1 της NNO. Σίγουρα όλοι οι Έλληνες ποδοσφαιριστές δεν χωρούν σε μια ομάδα. Με χαρά βλέπω ζένες ομάδες όπως το Σάθερλαντ, ή Κροάτια να έχουν στο δυναμικό τους τόσα δικά μας παιδιά»

Ρωτήσαμε τον Σπύρο Χατζή, αν σίγουρα αυτός έχει το ρεκόρ συμμετοχών με την φανέλα των Μπέρις και όχι ο Αχιλλέας Κοτσόπουλος όπως ισχυρίζεται διοικητικός παράγοντας του συλλόγου, με τον ακόμη εν ενεργεία 51χρονο ποδοσφαιριστή να διευκρίνιζε.. μια για πάντα.

«Στους Μπέρις πρωταγωνίστηκα σε πλοκία 16 ετών το 1979 και με προπονητή τότε, το Ρού Κουόρι, το Νεζερίτην και το Τσαουσίδην. Σίγουρα εγώ έχω τις περισσότερες συμμετοχές στην πρώτη ομάδα γιατί αγωνίστηκα αμέσως από την πρώτη χρονιά, αντίθετα από τον Αχιλλέα που αγωνίστηκε πολλά χρόνια στην δεύτερη ομάδα αλλά και σε άλλους συλλόγους για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Σίγουρα αυτός ο παράγοντας κάνει λάθος. Εγώ από τους Μπέρις έφυγα σε πλοκία 37 ετών»

Στην ερώτησή μας ποιο από τα τέρματα που έχει πετύχει με την φανέλα των Μπέρις θυμάται περισσότερο...

«Επειδή τα περισσότερα τα έχω πετύχει από απόσταση μεγαλύτερη των τριάντα μέτρων, θυμάμαι αυτά που πέτυχα πίσω από την σέντρα, κάποια μέτρα πίσω από την μεσαία γραμμή. Ένα από αυτά ήταν εναντίον της Σάιπρους Γιουνάιτεντ με προπονητή τότε τον Τζον Γουάτσον στο Arlington Oval»

Για επίλογο του θέσαμε μια ερώτηση για να.. δοκιμάσουμε τις αντοχές του ζητώντας του να μάθουμε αν είναι στεναχωρημένος που ο Θεός του έδωσε δύο κόρες και όχι γιό που μπορεί και να ακολουθούσε τα χνάρια του και θα είχε κι αυτός το αριστερό πόδι «μπόμπα» όπως χαρακτηριστικά έλεγε ο Γιάννης Ξυπολυτάς..

«Δεν μπορούμε να τα έχουμε όλα, όμως μια από τις κόρες μου, η Ρεβέκα, είναι αναμιγμένη στο ποδόσφαιρο εδώ και πολλά χρόνια και τώρα εργάζεται στην Σίδνεϊ FC. Όμως έχουμε μέλλον μπροστά μας. Έρχονται και τα εγγόνια...»

... περιττό να σημειώσουμε ότι για sopping πήγαμε interview μας έκατσε και όπως καταλαβαίνεται.. που μυαλό για φώνια. Σιγά μην αφήσουμε τον γάμο να πάμε για πουρνάρια που έλεγε και η θείτσα μου, καλή της ώρα εκεί που βρίσκεται. Πέσαμε μούρη με μούρη με τον Σπύρο Χατζή μετά από τόσα χρόνια και θα αφήναμε την ευκαιρία ανεκμετάλλευτη. Αν είναι δυνατόν. Μία από τις μέρες αυτές θα επισκεφτούμε και πάλι το Bing Lee του Marrickville, για πραγματικό sopping αυτή τη φορά και όχι για ποδόσφαιρο- κουβέντα..